

Netopýři

A je tu pondělí, zase škola a já bych si tak přála, aby víkend trval alespoň týden! A ono ne, zase čeština, anglina, matika ... a ani nemáme přírod'ák. To bude děs!

Celý víkend jsem totiž s kamarády vyráběla netopýrovníky. Že nevíte co to je? Budka pro netopýry, oni jsou totiž užiteční, chytají noční hmyz a navíc jsou u nás všichni chránění. Přes den jsme pracovali a večer, večer jsme vyráželi za netopýry. Všichni je známe ze ZOO Olomouc a také zachráněné z přednášky ve škole, ale ve volné přírodě je většina z nás ještě neviděla. Proto jsme se v sobotu večer vypravili k rybníku, ale neměli jsme štěstí, netopýři nikde. Nevadí, snad to vyjde v neděli, uklidňovali jsme se a těšili na večer. A vážně chvílku poté, co jsme vyšli na pěšinku podél osvětlené cesty, jsme najednou uviděli okolo lampy poletovat netopýra. Pod lampou létá hmyz a tak měl bašty dost. Chvilku jsme ho pozorovali a pak jsme se vydali dál k rybníku. Tiše jsme si sedli do trávy a za chvíli jsme si všimli, že nad rybníkem létali další tři. Tedy ti nad rybníkem byli asi jiného druhu, alespoň podle knihy i podle přednášky o netopýrech. Nad vodou totiž loví jiné druhy než v lesích či pod lampou. Byla to nádhera. Škoda jen, že jsme neměli ultrazvukový detektor, mohli jsme se pokusit určit, o jaký druh se jedná a navíc je to přima mašinka. Měli jsme ji zapnutou na přednášce a člověk by nevěřil, jak jsou netopýři upovídaní. Nevadí, i tak to byla pěkná výprava a naše, tedy moje první setkání s netopýrem ve volné přírodě.

autorka: Barbora Juránová, 7. třída, ZŠ Břidličná

2. místo v soutěži „Jak jsem potkal netopýry“ (kategorie do 15 let)